

længe, at vi når hen sidst på sommeren, hvor bladene begynder at falde af og vegetationen visner væk, ligesom den gør hvert eneste år, og dermed kan behovet jo hele tiden ændre sig. Derfor tror jeg også, det er meget vigtigt, at vi som lovgivere er klar til at kunne justere på de her ting, efterhånden som behovet er til stede, eller behovet ikke længere er til stede, så vi dermed kan justere den indsats, der skal være.

For os Konservative er det helt afgørende, at vi sørger for at sikre soldaterne så høj en sikkerhed, som vi overhovedet kan, og det er vores klare opfattelse, at øjne i luften vil være en stor hjælp for de danske soldater i øjeblikket, og derfor mener vi, at det her forslag er et rigtig godt forslag, som får fuld opbakning fra konservativ side.

Kl. 17:50

Formanden:

Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 17:50

Frank Aaen (EL):

Nu spiller naturen, det, at træer får blade om sommeren, jo en relativt stor rolle i den her debat. Jeg kan forstå, at det er afgørende for, at helikopterne skal derned, og at de, når bladene falder af, skal hjem igen. Var det ikke også sådan sidste år og forrige år? Hvorfor er helikopterne nødvendige i år, mens de åbenbart ikke var det sidste år? Det kunne jeg da godt tænke mig at få et svar på nu, enten fra hr. Tom Behnke eller senere fra forsvarsministeren. Hvad er det, der har ændret sig i forhold til tidligere år?

Kl. 17:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:50

Tom Behnke (KF):

Det, der er afgørende for, om man skal sende forskellige typer af materiel, er, om der er behov for det. Det, der er sagen, er, at Afghanistan er et meget, meget stort land, et meget forskelligartet land, hvor der nogle steder jo nærmest er ørkenstilstande uden vegetation overhovedet, og andre steder er der vegetation, som har den egenskab, at der er blade på om sommeren, og det er der ikke om vinteren.

De danske soldater løser forskellige typer operationer i forskellige områder under forskellige betingelser, og hele tiden skal man være i stand til at justere behovet. Det, der er behov for i øjeblikket, er, at der kommer nogle øjne i luften, som kan kigge længere frem, og som kan

spotte fjenden, inden fjenden ser os. Derfor er det helt afgørende, at man får det bidrag på nuværende tidspunkt i den situation, vi er i i Afghanistan lige nu.

Kl. 17:51

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:51

Frank Aaen (EL):

Jo, men for kort tid siden besluttede et flertal at sende kampvogne til Afghanistan, fordi der var brug for det, og nu skal der sendes helikoptere til Afghanistan, fordi der er brug for det.

Kan man ikke sige, at det ikke just tyder på, at det går bedre med den indsats, som vi hidtil har leveret, selv om soldaterne gør, som hr. Tom Behnke siger, et godt arbejde – det skal jeg ikke blande mig i – når vi er nødt til at opruste, først med kampvogne og så med helikoptere?

Som jeg sagde før – det fik jeg ikke noget svar på – var der også sidste år blade på træerne. Da var der åbenbart ikke brug for helikoptere, men det er der altså nu.

Kl. 17:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:52

Tom Behnke (KF):

Jeg tror i det hele taget, det er fuldstændig umuligt at forklare hr. Frank Aaen, hvordan det er at være i krig, og hvad det er for betingelser, der gør sig gældende dér. Vi har professionelle folk, der ved alt om, hvordan det her foregår. Det ved hr. Frank Aaen selvfølgelig ikke noget som helst om, og det er meget tydeligt og kendetegner hr. Frank Aaens indstilling til de her ting.

De spørgsmål, som hr. Frank Aaen kan finde på at stille, viser jo med al ønskelig tydelighed, at han overhovedet ikke har forstået, hvad der foregår. Det er jo beklageligt, men det ændrer ikke på, at det er vores opfattelse og vores viden, at situationen ændrer sig løbende.

Det vil i dag være umuligt at vide, præcis hvad vores soldater har brug for i marts måned næste år. Det kan vi ikke vide. Vi ved ikke, hvor soldaterne er henne. Vi ved ikke, hvad det er for en opgave, de står over for. Vi ved ikke, hvilke udfordringer der møder dem til den tid. Det er vi nødt til at tage stilling til, efterhånden som vi når dertil.

Derfor kan man ikke bare træffe beslutninger flere år frem i tiden. Situationen ændrer sig, og opgaverne er forskellige fra måned til måned, og derfor er vi nødt til at reagere og handle, når